

LBRIS

We know

books

Colectia

ARCA

Editura NEUMA
Strada Libertății, nr. 188
Apahida, Județul Cluj

Editor: Andrea H. Hedeș

DTP: Gelu Iordache
Ilustrația copertei: Petre Ioan Crețu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CREȚU, PETRU IOAN

Blues pentru un hidrant roz : versuri /

Petru Ioan Crețu. - Apahida : Neuma, 2023

ISBN 978-630-6592-07-4

821.135.1

Petre Ioan Crețu

BLUES PENTRU UN HIDRANT ROZ

Versuri

Editura
NEUMA
2023

se spune despre unii fluturi
că trăiesc doar o zi dar le este de ajuns
o singură bătaie de aripă pentru a se întâmpla

CUPRINS

Un altfel de eseu despre tristețe, neprihănire, ură și bluesul meu despre un hidrant roz	5
Blues pentru un hidrant roz	
Hidrantul acoperit cu hârtie roz și-o halbă de bere	11
Blues pentru un hidrant roz	13
O seară obișnuită la barul din sat	15
Creștinarea bețivilor din barul din sat – pocăință	17
Cârciuma cu frunze jumătate roz jumătate albastre	18
Un poem bramburit despre feți frumoși bărboși și păsări desculțe	21
Poate Tennessee Whiskey dar vine o vreme..	23
Vineri, noaptea dezastrelor și femeile înger	25
Blues întunecat și fărâma de aripă roz	27
Dans mahmureală blues și o herghelie nărăvașă	28
Amestecate fără niciun rost	29
Amintiri cu un bețiv și hidrantul meu roz	31
Timp dat cu împrumut, renunțarea	32
Prăbușeală licurici și furnici roz	33
Martie trist și un câine pe jumătate adormit	34
Tulburarea pietrei sau drumul durerii	35
La liliacul roz	36
Blues pentru câinii care îmi sfâșie urma	38
Un bar, un hidrant, tu și Calea Lactee	40
Casa părintească de pe caisului doi	41
Tulburare de depersonalizare, derealizare și un fetiș cu o stripteuză	42
Cerșetorul de dimineți sau despre fluturii loviți	
de faruri în nopțile albite de dor de aripi și inorogi	44
Costel, omul cu o pendulă și un papagal bețiv	45
Cuvintele ca niște câini turbați	47
Despre lăcrimare ca minune cerească	48
Despre ochiul de cuc și iluminatul magic al satului meu	49

Despre răsfațul pământului, Calvin Russell Cunoaștere și inorogul orb	51
Despre sâni și o crescătorie de fluturi	53
Despre florile de salcâm singurătate sâni și așteptare	55
Despre un veteran din Legion etrangere și viața roz de cârciumar și despre beție	57
Teribila repetare teribilă și fără sens	58
Joc la trecerea timpului	59
Dormi și crapă, dormi	61
Poem fără chip	63

Catedrale, porți și ploii (Caisului doi)

Caisului doi locul bucuriei și-al morții	67
Izgonirea din rai nopțile mele de coșmar	69
Zboruri lucrate cu mâna și întâmplare în cerc	71
Timid și cumva despre singurătate	72
Disperarea poetului noapte de noapte	74
Uluire apoi izgonirea din vis	75
Dedublare - Teama de întuneric sau neputința lui Dumnezeu de a ne face fericiți	77
Balansoarul	78
Apocalipsă	79
Dimineața sângele nostru înflorea	80
Studiu de caz cu o libelulă și o ambulanță	81
Necurățare și gesturi, taina	82
În speranța ca tu să te fi întâmplat	83
Poveste de iarnă și o vară teribilă	85
Fotografii mișcate și casa cu brațe deschise	86
Inima ca un pui de rândunică întârziat	87
Înstrăinare	88
Interferențe sau scrisoare pentru noi de dincolo de moarte	90
Poem naiv scris într-o uimire de sinucigaș	91
Mobius strip – Banda lui Mobius	92

Ochii căprui ai morții și frigul dimineții	93
Un lup alb apoi drumul și trenul de noapte	94
Prelungirea drumului înspre nicăieri	95
Rostogoliri sau neputința de a fi	96
Mărunțiș de doi lei în buzunarul sorții	97
Necuvintele toate graba din noi păsări rude păsări sure	98
Un fluture a murit un altul stă acum să se nască	99
Prăbușiri repetate în neputință	100
Renunțare sau prima erezie	101
Îmbrățișarea umbrei, transcenderea orbitei ochiului stâng - împlinire	102
În capcana cercului sau a cubului	103
Destrămare	104
Lumină rea	105
Ca un fum de țigară dragostea ta	106
Ninsori cu păsări triste	108
Despre azilul prunilor treziți din moarte ca din somn	109
Zidul	110
Prăbușirea ca parte a mântuirii	111

Vindecarea de frig

Ciclu firesc al vieții sau vindecarea de frig	115
Despre un liliac care zboară la miezul nopții în camera mea	116
Doar despre niște felinare nebune din Amsterdam, primul vis erotic	117
Despre tine și o rochie din stambă jumătate roz jumătate albastră	118
Fiul risipitor sau neputința de a fi tu însuși	119
Ora de zbor	120
Mărturisiri sau despre rostul fiecăruia în lume	121
Scrisoare de rămas bun și drumul eliberator spre lumea de dincolo de noi	122
Poemul care închide cartea și trage oblonul - Efectul fluture	123

Această carte se dedică nepoților,

Olivia Maria Panciu
Andrei Ștefan Crețu

**Un altfel de eseu despre tristețe,
neprihănire, ură și bluesul meu
despre un hidrant roz dar și despre cas-
cada transcendenței, acceptare și înțelegere**

despre tristețe nu poți scrie decât din interiorul ei și din ea nu ai nicio șansă să scapi ca s-o înțelegi trebuie mai întâi să fii cuprins de ea dar în acel moment e deja prea târziu

i-am scris de curând femeii pe care o iubesc: „cred că voi pleca curând Liublia sunt foarte obosit uit prea multe lucruri și am o tristețe grea cum nu am mai avut și care mă copleșește cum nu am crezut și nici nu mi-am închipuit că tristețea poate să ucidă și că e atât de crudă dar mai ales că e cea mai perfidă stare care ți se poate întâmpla mai întâi îți amorțește instinctele apoi te sufocă lent ca un șarpe care te încolăcește și apoi te strânge și te sufocă, ca poet am crezut că tristețea înobilează în special bărbatul, greșit! cel mai grav e că nu te mai poți împotrivi că nimic nu te mai revoltă că devii inert și vegetal ce este mai trist e că omul prins în ghearele ei nu îngrijorează pe nimeni nici măcar pe cei apropiați lui fiindcă el lasă impresia că este viu dar nu e așa și timpul i se topește și picură ca țurțurii iernii și e mereu prea târziu la un moment dat tristețea devine flămândă și e tot ceea ce ne înconjoară nu mai există spațiu nu mai existăm cei mai mulți cedăm definitiv și plecăm din viață fără rămas bun fără păreri de rău acolo unde focul

tinereții tale se împletește cu fire din părul meu alb în noaptea în care cerul și-a aprins toate stelele noaptea în care îngerii călători poposesc înainte de rai în cârciuma de la noi din sat cârciuma cumva îmbrâncită de soartă în calea drumeților și unde alcoolul se hrănește cu puținul de voință care mai pâlpâie în noi în timp ce ne chircim temători în singurătățile noastre și ne ascundem stânjeniți fiecare cum poate rănila vechi

în mintea mea rulează de fiecare dată păcatul ca pe un ecran uriaș viața sângele și carnea îmi cară întrebări nedeslușite încă de nimeni și mă înroșesc tot de vină deși sunt mutat de ceva timp în inocența și inima ta amândoi neputincioși și cu sufletele înspăimântate uite cum plonjez în fiecare noapte în sângele tău ca picături mari din mine să plouă peste sânii tăi poate că sunt doar înfricoșat de dorință sufocat de lacrimi dar sunt și sub greutatea condamnării acestei cărți de a preface în îngeri cruci și flori moarte și așternută apoi peste pieptul meu ca să mă definească”

se spune că în ultimul minut al vieții primim toate răspunsurile și că e momentul în care conștientizăm cât de puternici și speciali am fost și suntem ultimul minut al vieții e ca o cascadă a transcendenței e acceptarea și e înțelegerea a ceea ce ne-a fost menit să facem noi ca fărâme de lut înfăptuiți după chipul și asemănarea lui Dumnezeu la ceasul crucial al Facerii lumii

*(n.a.) pe bună dreptate că mă veți întreba despre bluesul și hidrantul din titlu și de aceea e bine să știți că bluesul se aude continuu în mintea și sufletul meu și e de fapt un plâns fără sfârșit și deloc bărbătesc iar hidrantul e în barul din satul meu unde îmi ostoiesc durerea în alcool și unde se vor întâmpla poemele din cartea aceasta în același bar e și un tonomat vechi de unde ascult din când în când blues... în fapt acest text este un fragment din **Proiectul 510019 Liublia**, ea zice Lușca, eu i-am zis Liușka, aceste trei nume toate sunt corecte și până exact acum când am terminat cartea am crezut că ea reprezintă cea mai mare năpastă, ca un blestem al lui Dumnezeu când fără nicio îndoială Liublia este cea mai mare bucurie care mi s-a întâmplat vreodată!*

LBRIS

We know
books

**Blues pentru
un hidrant roz**

*Capitol dedicat poetei Iulia **Nicolau-Crețu**,
dragostea, viața și moartea mea*

Motto:

*„Dacă se întâmplă ceva rău, bei ca să uiți;
dacă se întâmplă ceva bun, bei ca să sărbătorești;
dacă nu se întâmplă nimic, bei ca să se întâmple ceva”.*

Charles Bukowski

**Hidrantul acoperit cu hârtie roz
și-o halbă de bere**

întuneric scrum bere
și eu decupând cu arătătorul siluete de femeie
din nimbusul cețos al încăperii
fumul de țigară
și toate femeile îmi ieșeau reci și străine
boite pe față cu verde și gri
îmi opresc degetul brusc
și mă ridic dintr-odată înalt
fac semn chelnerului și zic
încă o vodcă băiete și-o halbă cu bere

o, cum mai viermuiau printre mese
femeile din fum de țigară
și cum se roteau acum în jurul meu
așa cum mi-au ieșit reci și străine
blonde să fie se auzea o voce în mine
și să aibă și guler și barbă și mustăți

plictisit și trist plimbam cu mintea
printre mese lucruri stupide
cârduri de silabe și-un pumn de pastile
nici nu știu când și de ce
te-ai așezat lângă mine
când să mă uit mai atent tu deja dansai
și s-a făcut dint-odată liniște și nu înțelegeam
apoi ai plecat fluturând o eșarfă
parcă a păcat parcă a vină

fum scrum bere apoi eu decupând cu arătătorul
siluetele halbelor de bere
și luna cum plonja de ciudă în ele

mi-e milă deja de hidrantul din colț
acoperit neglijent cu hârtie roz
boțită și stropită cu rom
apoi gândul bețiv ochiul hulpav alcoolul ieftin
și pofta nebună să rup cumva
zidul tăcerii înălțat prostește
între mine și tine femeia misterioasă
apărută de nicăieri lângă mine
și toate aceste imagini
adunate în pântec cu trudă
și cu râvnă de bețiv vor dispărea
vor dispărea cum în ceață
se pierde puiul de om

Blues pentru un hidrant roz

de cum s-a făcut dimineată
m-am apucat să vărs
fluturi și alte chestii deștepte
îmi ieșeau pe gură aburi groși
și aburii se loveau apoi de oglinda murdară
tot încercând să pătrundă în rostul lumii
și în rostul luminii de afară
eram în același local
de data asta chiar lângă hidrant
adormisem cu mâna răsucită pe masă
și cu fruntea sprijinită de halba
în care mai era bere

azi noapte la bar a venit și moartea
și-a luat o bere și s-a așezat lângă mine
și nu-mi mai amintesc
cum de-am ținut-o de mână o oră întreagă
o oră de desfăț și de multă plăcere
am băut amândoi bere în pahare albastrite
de zgomot și fum și priviri lascive
i-am șoptit toată noaptea la ureche
cuvinte porcești de bețiv
până când luminat am pus la tonomat
melodia Hell Broke Luce cântată de Tom Waits
era singurul cântec care se putea pune
și-am invitat-o la dans
mi-ar fi plăcut mai mult un blues languros
să dau moartea pe spate